

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/69/2022
Identifikačné číslo spisu:	4619201132
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4619201132.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Ing. Y. Y., nar. XX. Y. XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX V., zastúpeného JUDr. Júliom Kvetánom, advokátom so sídlom Jasenovská 11, 066 01 Humenné, proti žalovanému: PARAPETROL a.s., IČO: 36 526 606, so sídlom Štefánikova 15, 949 01 Nitra, zastúpeného JUDr. Jurajom Bilickým, advokátom, so sídlom Farská 8, 949 01 Nitra, o vyplatenie mzdy 1 500,- eur, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 7CoPr/4/2020-246 zo dňa 30. septembra 2021, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) č.k. 11Cpr/19/2019-153 zo dňa 02. júna 2020, ktorým zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie mzdy za mesiac apríl 2019 v sume 1 500,- eur. Výkonaným dokazovaním súd nemal žalobu žalobcu za dôvodnú a preukázanú. Žalobca nepreukázal žiadnym dôkazom, že by uzavrel ďalší súběžný pracovný pomer okrem pracovného pomeru, na základe pracovnej zmluvy na čl. 4 z 1. februára 1996. Žalobu a jej dôvodnosť odôvodnil tým, že skutočnosť ohľadne ďalšieho súběžného pracovného pomeru a jeho vzniku môže potvrdiť výsluch strany v konaní Ing. P. X., ktorý však na pojednávaní vypočutý bol a túto skutočnosť nepotvrdil. Okrem tohto dôkazu, žalobca nepredložil žiaden ďalší dôkaz, či už písomného alebo ústneho charakteru, ktorý by túto skutočnosť - vznik súběžného pracovného pomeru potvrdil. Pre pracovný pomer je typické, že môže vzniknúť len so súhlasom zamestnanca a zamestnávateľa. Takýto súhlas však v tomto konaní zo strany zamestnávateľa preukázaný nebol, pričom v pracovnom práve platí zásada zmluvnej voľnosti. Obsahom pracovného pomeru je výkon práce za odmenu. Žalobca v konaní nepreukázal ani tento výkon. Pri výkone práce zamestnávateľ vždy zamestnanca riadi svojimi

pokynmi v rámci právnych predpisov a druhu práce dohodnutého v pracovnej zmluve. V tomto prípade však tieto skutočnosti preukázané neboli. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobca pracoval pre spoločnosť PARAMO SLOVAKIA, s.r.o na pozícii referenta odbytu od 1. februára 1996 do 31. marca 1998, čo preukázali aj tvrdenia strán ako aj predložené listinné dôkazy. Žiaden iný pracovný pomer a to ani súbežný medzi stranami sporu nevznikol, preto žalovaný nemal povinnosť vyplácať žalobcovi mzdu.

2. Krajský súd v odôvodnení sa stotožnil so skutkovým a právnym posúdením veci okresným súdom, pričom ustálil, že žalobca vykonával prácu pre žalovaného na základe pracovnej zmluvy s nástupom do práce dňa 01. februára 1996 na pracovnú pozíciu referent odbytu, avšak na základe dohody o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 31. marca 1998 došlo medzi žalobcom a žalovaným ku skončeniu pracovného pomeru. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že došlo k uzatvoreniu ďalšieho pracovného pomeru so žalovaným prostredníctvom ústnej telefonickej dohody na pozíciu obchodného zástupcu. Konštatoval, že pre vznik pracovného pomeru sa vyžaduje písomná forma, v opačnom prípade k jeho vzniku nemôže dôjsť. Žalobca mal svoje tvrdenie o uzavretí pracovného pomeru na pozíciu obchodného zástupcu preukázať listinným dôkazom, čo nakoniec nebolo možné v dôsledku absencie písomnej formy daného právneho úkonu. Výpoveď Ing. P. X. potvrdila obranu žalovaného, ktorý poprel vznik akéhokoľvek iného pracovného pomeru ako toho, ktorý bol uzatvorený na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01. februára 1996 s výkonom práce referent odbytu. Pre nepredloženie žiadnych relevantných dôkazov, ktoré by potvrdzovali žalobcom uvádzané skutkové tvrdenia, nebolo možné jeho návrhu vyhovieť.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas dovolanie z dôvodu uvedenom v § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V zmysle § 32 ods. 1 Zákonníka práce je síce zamestnávateľ povinný uzatvoriť pracovnú zmluvu písomne, avšak nedodržanie písomnej formy nemá za následok jej neplatnosť. Podľa dôvodovej správy uvedeného zákona možno pracovnú zmluvu uzatvoriť ústne alebo konkludentne. Okresný súd sa nevysporiadal s vyjadrením Ing. P. X. zo dňa 23. júna 1998 predloženým žalobcom na pojednávaní dňa 02. júna 2020, ktoré deklaruje, že dovolateľ pracoval na pozícii obchodného zástupcu pre východné Slovensko, pričom svedok následne potvrdil pravosť jeho podpisu na liste. Podľa neho tento pracovný pomer trvá dodnes, keďže zamestnanec ani zamestnávateľ nedali výpoveď a ani sa nedohodli na jeho skončení.

4. Žalovaný v priebehu celého súdneho konania na súde prvej inštancie nepoprel existenciu pracovného pomeru a v zmysle § 151 ods. 1 CSP sa tvrdenia žalobcu musia brať ako nesporné. Uvedeného svedka považuje na nedôveryhodného, pričom argumentoval vlastnou analýzou jeho výpovede a skutkového stavu. Záverom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

5. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení plne stotožnil s rozsudkom odvolacieho súdu. Poukázal, že žalobca v prevažnej miere opakuje svoje tvrdenia a argumentáciu v jeho doterajších podaniach a ústnych prednesoch, s ktorými sa súdy náležite vysporiadali. Dovolanie považuje za neprípustné, zmätočné s cieľom vykonania skutkového prieskumu, čo v rámci dovolacieho konania nie je možné. Ďalšie časti dovolania sú podľa neho len účelovo vytrhnuté z kontextu, čím sa snaží navodiť dojem nesprávneho procesného postupu súdu. Od začiatku konania namieta a spochybnil všetky skutkové a právne tvrdenia žalobcu. Súhlasí s odôvodnením súdov oboch inštancií, že žalobca neunesol dôkazné bremeno. Ing. P. X. nevypovedal v postavení svedka, ale ako štatutár žalovaného. Preto navrhol, aby najvyšší súd dovolanie odmietol ako neprípustné, alternatívne zamietol v celom rozsahu ako nedôvodné a priznal mu nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

6. Najvyšší súd SR ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že žalobca dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

7. Podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok

(„CSP“) dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok („CSP“) dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

9. Zisťovanie skutkového stavu a správnosť vyhodnotenia vykonaných dôkazov súdom predstavujú skutkovú stránku sporu (skutkové otázky), ktoré nie sú prípustným predmetom dovolacieho prieskumu. V danom prípade okolnosti vzniku súbežného pracovného pomeru mali skutkový charakter a súd prvej inštancie ani odvolací súd existenciu súbežného pracovného pomeru nezistili. Súd prvej inštancie vykonal na pojednávaní dňa 02. júna 2020 podrobný výsluch účastníkov konania.

10. Právnym posúdením veci je činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o existencii, resp. neexistencii subjektívnych práv a povinností subjektov z právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávnosť právneho posúdenia veci preto nemožno vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu, ale len argumentáciou spochybňujúcou použitie právnej normy súdom na daný prípad, alebo jej interpretáciu, prípadne jej aplikáciu súdom na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp zn. 9Cdo/150/2020 zo dňa 27. apríla 2022).

11. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie nevyplýva nepresvedčivosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie dostatočne a náležite neodôvodnil, a že pri rozhodovaní nezohľadnil odvolaciu argumentáciu dovolateľa. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, čo nie je tento prípad. Dovolací súd v tejto súvislosti tiež dodáva, že nie je povinnosťou odvolacieho súdu vždy dopodrobna reagovať úplne na všetky námietky odvolania. Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. marca 2005). Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 188/06 zo dňa 08. júna 2006).

12. Osobitne v súvislosti s argumentáciou dovolateľa týkajúcou sa nepopretia ním uvádzaných skutočností žalobcom a ich považovaním za nesporné v zmysle § 151 CSP, je potrebné uviesť, že žalovaný vo svojom vyjadrení k obžalobe (č.l. 58) poprel všetky skutkové a právne tvrdenia žalobcu.

13. Na základe vyššie uvedeného, najvyšší súd konštatuje, že dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP nie je daný.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.